

Don Knes rošwjecz swoje
wobleczo nadnami a bydž
nam nadny,

Don Knes pos bjen swoje wo-
bleczo nadnami, a daj nam
swoj Mjer, Hamen.

Schjedne napominanja k dobremu sadžerženju psche-
czjwo Bohu, blischemu, a sebi
samemu.

I.

Pscheczjwo Bohu bydž staj-
nje prawy a Bohaboz-
jasny. S sebi potšjwy a stro-
sby: Druhimi swutrobu sprau-
ny: Tak budžesch ty so Bo-
hu a czlowekam spodobacz.

2. Nech Boh we twojej
duschi swoje czinenje ma.
Pschetož jeniczki skutk, kotryž
Boh we tebi czini, je welie
liepschi a krafnischi, dyžli
schitko, schtož žyly swjet wot
spoczatka czinił je.

3. Wopomni husto wobem-
džene rjechi, so by twoja wuz-
troba Božu srudnosz mjeta, a
teho swjateho Ducha trosch-
ta dojistojna byla.

4. Wopomni husto šurro-
wu praudosz Božu, tak bu-
džesch ty so jeho prawje bo-
jecz, a jeho šmielnosz, tak bu-
džesch so jemu prawje dowje-
ricz mož.

5. Pyttaj se wschej šwier-
noszju, kak by sebi a swje-
tej wottemrjet, kak czinisch

ty Bohu welie šlotsišche a
spodomnische wonenje, dyžli
by ty welie stow molen Woz-
tze nasch po waschnju, se swo-
jim ertom spjerwal.

6. Wumr rad, dokelž ži-
wy šy, da budžesch ty tejšch,
dyž wumrješch, žiwy bycz.

7. Wjer wjeszie, so je žylje
nemozno, Božu a teho swie-
ta lubosz a pscheczelstwo ro-
madzje wužiwacz.

8. Želi so ty š dobrej woh-
lu a šofchtom šle myšlje a
newužitne reczje lubujesch,
da wotewrišch ty durje two-
jeje wutroby czertej, so by
twoju duschu wobšnył.

9. We wschem twojim
czinenju wopokasch wjernošz
pschetož rot, kotryž swolu-
žje reczi, mori duschu.

10. Budžeschli ty šuboszju
k Bohu, twoju wohlu posi-
macz a šlamacz, da budže
won šuboszju k tebi, twojich
nepscheczelow wohlu žylje
kniczomnu czinicz.

II. Pros